

Augusztus 31-én, szombaton lesz az Országos Szeretetláng Találkozó Máriaremetén, és Lengyelország egyik legnépszerűbb papja, szónoka lesz a fő előadó. Mindenkit biztatok, hogy tegye szabaddá ezt a szombati napot, és hallgassátok meg őt élőben!

Alább olvashattok egy rövid leírást róla és papi hivatásának nem mindennapi történetéről. (Különösen is érdekes azok számára, akik valamilyen keleti harcművészettel foglalkoznak, vagy ilyenre járatják gyermekeiket)

A SZERETETLÁNG FESZTIVÁL ELŐADÓJA DOMINIK CHMIELEWSKI ATYA, AKI HARCI KARATE MESTER VOLT – DE MÁRIÁT ÉS A SZENTLELKET VÁLASZTOTTA

Dominik atya napjaink egyik legnagyobb hatású papja Lengyelországban. **Ő alapította a Szűz Mária Lovagjai Mozgalmat, amelyik minden hónap első szombatján férfiak ezreit hívja közös rózsafüzér imára.** Kezdeményezése már a világ számos országában terjed, köztük hazánkban is. Vannak olyan előadásai, melyeket több, mint hárommillió ember nézett meg a videómegosztó portálokon!



Dominik atya így vall az életéről:

Az egész fiatalságom a harcművészetekhez kapcsolódott – ez volt életem prioritása. Naponta két órát meditáltam zenben és jógában – naponta háromszor gyakoroltam a karatét szellemileg és fizikailag. 21 évesen a Lengyel Harcművészeti Szövetség karate igazgatója lettem, és a karate harci változatára oktattam az embereket. Arra tanítottam a fiatalokat, hogyan kell megölni valakit ötvenféle módon. A bulikon és a diszkókban, ahol megjelentem, azt mondták: "Nézd, ez az a karatés srác, aki olyan sokat iszik...". Utólag látom, hogy ez kínos volt, de akkoriban nem nagyon izgatott...

Egy alkalommal Medjugorjába látogattunk, hogy megnézzük a Szűzanya jelenését. Körülbelül 2000-en voltunk ott. Este fél tízkor csodálatos volt a hangulat, az emberek imádkozva és énekelve dicsérték Jézust... Hirtelen rájöttem, hogy Iván látnok közelében állok. Reá mutatva azt mondtam a barátaimnak: "Nézzétek, ez a tökéletes Zen. Így kellene meditálnunk, olyan koncentráltan, mint ennek a srácnak itt...".

Nem sokkal később Iván hirtelen letérdelt, felemelte a fejét és beszélni kezdett valakivel. Extázisba esett. A pap, aki mellette állt, fogta a mikrofont, és azt mondta, hogy a Szűzanya most jelent meg, és már köztünk van. Mindenki letérdelt, Mivel szkeptikus voltam, én nem akartam letérdelni, próbáltam higgadtan elemezni az egészet. És akkor történt valami. A gyöngédség és a boldogság olyan hihetetlen hulláma tört rám, hogy sírni kezdtem, mint egy baba. Ez az erő tapasztalat teljesen más volt, mint amit meditációval szereztem 15 év edzés után. Egy rendkívüli nő jelenlétének érzése volt. Nagyon finom és gyöngéd erő áradt belőle. Teljesen lenyűgözött. Olyan érzésem volt, mintha valaki átölelne, imádkozna felettem, és egyenesen a szívembe súgta volna, hogy mennyire szeret...

A jelenés után nagy volt az öröm és a béke az emberek között, majd kezdtek visszatérni a szállásukra. Én úgy döntöttem, hogy leülök kereszt tövébe a kőhöz. Ott azt mondtam Máriának: "Ha minden igaz, ami itt történik, és ez nem csak az én érzelmi instabilitásom, akkor arra kérek, Mária, jöjj újra és maradj itt velem, mert valami nagyon fontos dolgot kell tennem az életemben, és ezt el kell mondanom neked."

A kővön ülve akkor ismét az Ő nagyon erős jelenlétét kaptam ajándékba... Elmeséltem neki mindent az egész életemről.

Végül visszatértem a szállásunkra, de nem tudtam aludni. Még mindig hihetetlenül meghatottan úgy döntöttem, hogy mindent papírra vetek, amit éreztem. Levelet írtam Máriának, amelyben az egész életemet neki adtam – a barátnőmet, a harcművészeteket, a barátaimat, a teljes jövőmet, az életem minden tervét. Zsebembe tettem a levelet és csak azután aludtam el.

Néhány hónappal később, egy intenzív edzésen kezdtem úgy érezni, hogy a karate technikák végzése közben valami baljós szorongás jár át, a semmiből. Az edzés, amely egykor nagy örömet okozott nekem, most valamiért megmagyarázhatatlan félelemmel és szorongással töltött el.

Tudtam, hogy a közelben van egy bencés kolostor, és egy nap odamentem. A kapuban azt mondtam, hogy szeretnék beszélni egy bölcs nővérral. Egy idő után az egyik nővér kijött hozzám, rám nézett, elmosolyodott és azt mondta: "Vártalak!" Leültünk egy szobába, és úgy kezdtünk beszélgetni, mintha mindig ismertük volna egymást. A végén azt mondta nekem: "Figyelj, a Szűzanyának csodálatos terve van veled, de ami elválaszt Tőle, az az általad gyakorolt harcművészet. A választás a tiéd."

Csodálkoztam... Hiszen én éppen arra gondoltam, hogy olyan fiúkat hozok a Szűzanyához, akik soha nem jönnek el maguktól a templomba, és az evangelizáció menő formája lenne harcművészetekkel a kereszténység felé vezetni őket. Ám a nővér megrázta a fejét, és így szólt:

"Nem, ez két különböző erőforrás, nem lehet őket kombinálni. Nem lehetsz egyszerre keresztény és buddhista. Nem lehet valakit nagyon brutális harci technikákra kiképezni, és egyben megnyílni az Úr hatalma előtt. Ő békeség, a gyengédség, a szelídség – agresszió nélkül..."

Akkor nehéz szívvel, de Isten nagy kegyelmével eltelve úgy döntöttem, hogy felhagyok a harcművészettel...

Később diplomamunkát írtam a Szűzanya jelenéseiről. Kiderült, hogy az elmúlt 2000 évben mindazok, akik látták Máriát, gyakorlatilag ugyanazt látták: a világ legszebb fiatal lányát olyan szépséggel, hogy lehetetlen leírni. Máriára nézve teljesen megpuhul az ember. Aki valóban felfedezte Máriát, felfedezte hihetetlen gyengédségének és szeretetének kisugárzását, finomságát – a sátán elleni harc akaratával kombinálva. A Názáreti Mária Isten legnagyobb harcosa. Bárhol, ahol megjelenik, megtöri a sátán erejét!